

مهوله‌وی و نالی وه هیما‌ی دوو شیوازی جیاواز: هه‌لسه‌نگاندنیکی ئەده‌بی

عادل محمده‌دیپور^۱

نوع مقاله: مقاله پژوهشی؛ تاریخ دریافت: ۹ فروردین ۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۲۳ مرداد ۱۳۹۹؛ صص ۴۱-۵۷

DOI: <https://www.doi.org/10.34785/J013.2020.781>

کورتە

هه‌لسه‌نگاندنی ئەده‌بی نێوان دوو ره‌وت یان دوو نه‌ریتی شیعیری یان دوو شاعیری خاوه‌ن شیواز، به‌ستینه‌یه‌که‌ بو ناسین و ناساندنی مۆتیفه جیاواز و هاوچه‌شنه‌کانیان. له‌م وتاره‌دا دوو ریبازی شیعیری کوردی خراونه‌ته‌ به‌ر باس و شه‌ن‌وکه‌وکردن. له‌ سووچه‌روانینیکه‌وه له‌ سه‌ر وینای دووباره‌بوونه‌وه‌ی مۆرکه‌ ئەده‌بییه‌کانی شیعیری گۆران، زمانحالی درێژه‌ناسه‌یی پرۆسه‌ی میژووویی ئەم ره‌وته، داکوکی کراوه. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، قابیلیه‌ته‌کانی قوتابخانه‌ی شیعیری کلاسیکی کرمانجیی ناوه‌راست که له‌ سه‌رده‌میکی تایبه‌تدا، به‌ ته‌نیا (پروا به‌ خۆته‌وه‌ری) و به‌بی‌گه‌نجینه‌ی ده‌وله‌مندی ئەده‌بیی پیش‌خۆی، به‌لکوو له‌ ناو فه‌ره‌ه‌نگیکی هه‌ژار و زمانیکی دیالیکتندا، سه‌ری‌هه‌لداوه‌ و دره‌وشاوه‌ته‌وه؛ نرخیندراوه. مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی و نالی شاره‌زووری، به‌ دوو هه‌ناسه‌ و کیانی ئەده‌بی و کاریگه‌ری جیاوازه‌وه، هه‌ر یه‌ک به‌ چه‌شنیک، هیما‌ی ئەم دوو ره‌وته ئەده‌بییه هه‌ژمار ده‌کرین. له‌م پیناوه‌دا هه‌ول‌دراوه له‌سه‌ر جیاوازیی ئەده‌بی و کاریگه‌رییه‌کانی ئەم دوو شاعیره له‌ سه‌ر شاعیرانی سه‌رده‌م و پاش سه‌رده‌م بکوڵد‌رێته‌وه و خالی پیکه‌یشتنی ئەم جیاوازییه‌ش له‌ ریفۆرم و هه‌وله‌ نوێخوازییه‌کانی عه‌بدوڵلا گۆران‌دا نیشان بدریت. ئەم شاعیره‌ نوێخوازه له‌ پیکه‌هاته‌ی فۆرم، کیش، مووسیقایی شیعیری عه‌رووزی و شیوه‌ی ده‌رپینی قوتابخانه‌ی ئەده‌بیی نالی لاده‌دات و به‌ دیارده‌یه‌کی ده‌ره‌کی ده‌زانیت و ده‌گه‌رێته‌وه بو فۆرم، کیشی پرگه‌یی و روونبێژی و ره‌وانبێژی مه‌وله‌وی و سه‌رجه‌م نه‌ریتی ئەده‌بیی گۆران و ده‌بیته‌ هۆی وه‌چه‌رخانی نوێ‌کردنه‌وه‌ی شیعیری کلاسیکی کوردیی ناوه‌ندی.

چکیده

مقایسه‌ی ادبی دوو جریان، دو سنت ادبی و یا دو شاعر برجسته، زمینه‌ای است برای شناخت شاخص‌های مشابه و یا متفاوت آنها. بر این اساس در مقاله حاضر روند تاریخی دو جریان ادبی شعر کردی مورد کنکاش و تحلیل قرار گرفته است. از یک سو بر مصادیق تکرار ویژگی‌های ادبی شعر کلاسیک گوران، زبان حال صیورت تاریخی و گسست‌ناپذیر (درزمانی) این جریان، تأکید شده و از سویی دیگر، قابلیت‌های جریان شعر کلاسیک کردی سورانی را که در مقطعی خاص و به‌تنهایی و اتکا به‌خودمحموری و فارغ از هر گونه تجارب پیشین ادبی، بلکه در میان فرهنگ شفاهی و زبانی محلی، روند بالیدن به‌خود گرفته و درخشیده، مورد بحث و ارزیابی قرار گرفته است. مولوی و نالی هر کدام با کیان ادبی متمایز، سیرت و صورت این دو جریان هستند. بنابراین کوشش بر این بوده است، با مطابقت شاخص‌های ادبی آنها؛ تمایز تأثیرگذاری این دو شاعر بر روی شاعران معاصر و مابعد خود، نشان داده شود و دستاورد این تفاوت را در رفرم ادبی و نقطه‌ی تلاقی تلاش‌های نوزایی عبدالله گوران احساس کنیم. این شاعر نوگرا، ساختار فرم، وزن و موسیقی شعر عروضی و طرز بیان و سنت ادبی نالی را کنار نهاد و آنرا پدیده‌ای عاریتی برای شعر کردی به‌شمار آورد و سرانجام از قابلیت‌های فرم، وزن هجایی و شیوایی سخن و ایجازگویی (سهل ممتنع) مولوی و در مجموع سنت ادبی گۆران متأثر شد و زمینه را برای فرآیند نوزایی شعر کردی سورانی فراهم کرد.

واژگان کلیدی: نالی؛ مولوی؛ سبک‌شناسی؛ شعر کردی؛ بازگشت گوران.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: نالی؛ مه‌وله‌وی؛ شیوازناسی؛ شیعیری کوردی؛ بادانه‌وه‌ی گۆران.

۱- پېشەکی

به تیرامان له میژوو وەک تەنیا سەرچاوه، بۆمان روون دەبیتەوه که هیچ دیاردەیه ک لەم کهونەدا چەقبەستە و نەگۆر نەبووه، بەلکۆو هەموو دیاردەیه کی جیهان بەپیتی یاسای دیالکتیک له حالی گۆرانکاریدا یە. ئەم یاسا بزاتوو له هەموو ئۆبژەکاندا، کاریگەری و کاردانەوهی هەبووه (پولیتسر، ۱۳۵۸: ۱۲۱). به تێپەربوونی زەمان و هەل و مەرجی تایبەتی کۆمەلگە، دەقی شیعر گۆرانکاری جیاواز بەخۆیەوه دەبینیت. بێگومان رەوتی شیعی کوردیش لەم یاسا بەدەر نییه و وێناکانی ئەم پرۆسە له میژووی ئەدەبیدا دەبینین. هەر بەم بۆنەوه له سووچەنیگای «شیوازاناسی دەربەرین»دا، پۆلیک باسی بەرجەستە ئەدەبی به کارکردی نیشانەناسی، دینە نیو چالاکی نووسینەوه و ئەرکی شیوازاناس و لیکۆلەری ئەدەبییه که به چاوی بەراوردکارانه لێیان بکۆلێتەوه. ئەوەش پێویستی به خستنه رووی پێوهندی چروپری هەندێ توخمی زمانی، ئەدەبی و هزری به ناو دەنگ، بڕگە، تاک- وشە، وشە، پیکهاته، تا پیکهاتهی پیکهاته هەیه، که دەرەنجامی رەخساندنی «شیوازی تاکی» و «شیوازی گشتی» شیعر و شاعیرە بۆ هەر رەوتیکی ئەدەبی. تەتله و هەلاوێردنی ئەم توخمانەش، دەبنە هۆی «جیاوازی» یان هاوچەشنی و هاوشیوهی قوناغەکانی شیعی نەتەوهیه ک (شفیعی کدکنی، ۱۳۹۱: ۲۵۵). ئەمە تاکه رینگایه بۆ خۆبندنهوهی زانستی-سەردەمیانهی زەمان و ئەدەبی کوردی. بەم پێیه ئەرکی لیکدانەوه و نواندنی جیاوازی ئەم دوو شیوازهش کهوتوو ته ئەستۆی ئەم وتارەوه.

وتارە که له سی بەشی سەرەکی پیکهاتوو و هەر کامیش چەند بەشی تر دەگرێتە خۆی. له بەشی یەکهەمدا هەول دراوه لەسەر گرینگی فەلسەفەیی گۆرانکاری رەوتە شیعییه کان و نواندنی جیاوازییه کان بدوین و به خۆبندنهوهی سەردەمی بەراوردکاریان بۆ بکەین. بۆ ئەم مەبەستەش له بەشی (۱-۱) و (۲-۱) باس له پیشینهی توێژینهوه که کراوه و لەم پێوهندییهدا هەول دراوه ئەو کتیب و نووسراوانه که لەم پرسه کۆلراونه تهوه بخرینه روو و ئەم جار له سەر خۆبندنهوهی زانستی رەوتە ئەدەبییه کان کوردی وەک ئەرکی هەنووکەیی داکۆکی بکریت. بەشی دووهم خۆی له پینچ بەشی تر پیکهاتوو: مەولەوی هیماي گێرەوهی زانای شیعی کلاسیکی کوردی هەورامی؛ نالی ئەندازیاری زەمان و شیعی کوردی کرمانجی ناوەراست و قوناغی هەستیاری سیاسی-رۆشنیری کورد؛ زمانی ناجیدی شیعر و مەلانیی بەرچاوه؛ عەبدوڵلا گۆران و گەنجینهی دیرین و شۆرشیکی سەردەمیانهی ئەدەبی؛ عەبدوڵلا گۆران و لادان له توخمی باو و هەول بۆ تەر و پاراوێتی زمانی شیعر که له ناواخنی وتارەکهدا به خەستی باسیان لەسەر کراوه. بەشی سێهەم ئەنجامی لیکۆلێنەوه، بەشی کۆتایی وتارەکهیه و بەپیتی بەردەوامی مۆرکه ئەدەبییه کان شیعی کوردی هەورامییه وه دەنگه وه هاتنی ئەرکی شیوازاناسی و وێنای کاریگەرییه کان، نووسەر پێی وایه که میکانیزمی سەرهلدانی رەوتی ئەدەبی سی کوچکی بابان نه تەنیا له سەردەمی مەولەوی و پاش مەولەوی، بەلکۆو له هیچ سەردەمییدا کۆتایی به پرۆسەیی یه ک له دواي یه کی ئەم شیعره نه هیناوه.

۱-۱- پیشینه‌ی لیکۆلینه‌وه

پیشتر هندی لیکۆلینه‌وه‌ی تۆکمە، به‌پێز و ئاکادیمی له‌سه‌ر شیعرێ کلاسیکی گۆران و شیعرێ کلاسیکی کوردیی ناوه‌راست کراوه و هه‌رکام به‌چه‌شنیک توێژینه‌وه‌یان له‌سه‌ر ئەم نهریته شیعیانه کردووه. وه‌ک نامه ئاکادیمییه‌که‌ی ئەنوه‌ر قادر موحه‌مه‌د و کتیب و وتاره زانستییه‌کانی به‌ختیار سه‌جادی که هه‌یما و ناوه‌رۆکیان شیواوی پیزانینه. وتاری «شیوازاناسیی وێژه‌ی گۆران: تایبه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کان» به‌وردی و نرخناسانه له‌سه‌ر تایبه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کانی شیعرێ گۆران له‌رووی فۆرم و ناوه‌رۆکه‌وه (ناوه‌راستی سه‌ده‌ی یازده تا ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سێزده‌ی کۆچی) دواوه و له‌خشته‌یه‌کی به‌رچاو و نوێندراو و شیوازاناسانه‌دا، تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی شیعرێ گۆرانی خستووته‌روو و ئەم‌جار به‌جیاوازییه‌وه، مۆرکه ئەده‌بییه‌کانی ئەم دوو ره‌وته شیعییه‌ی تاوتوێ کردووه (سه‌جادی، ۱۳۹۵: ۱۴۸-۱۲۵). هه‌نێ ده‌قی میژووویی تر وه‌ک کتیبی میژووویی ئەده‌بی کوردی، عه‌له‌ئەدین سه‌جادی، نووسراون که به‌شیوه‌یه‌کی خه‌سارناسی و به‌راوردکارانه ئاوریان له‌م دوو ره‌وته شیعه نه‌داوه‌ته‌وه؛ بۆیه بۆچوونه‌کانیان ناتوانیت وینای کاریگه‌رییه‌کانی پاش خۆیان بێت. ئەم دوو سه‌رچاوه‌ش: میژووویی ئەده‌بی کوردی نووسراوه‌ی مارف خه‌زنه‌دار و وتاری «نالی کتیبه و چۆن بۆی بنوارین» نووسراوه‌ی محه‌مه‌د حه‌مه باقی، هه‌رکام له‌سووچه نیگای تایبه‌تی خۆیانه‌وه، ئەم دوو ره‌وته‌یان خستووته‌ ژێر تیشکی لیکدانه‌وه و تاوتوێ کردنه‌وه و نووسیویانه: «نالی، سالم و کوردی بناغه‌ی پته‌وی ئەم قوتابخانه‌یانه (شیعرێ عه‌رووزی؛ غه‌زەل و قه‌سیده) له‌نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م، له‌ناوچه‌ی سلیمانیدا چه‌سپ کرد. ئەم بزوتنه‌وه ئەده‌بییه نوێیه له‌هه‌موو ناوچه‌کانی باشووری کوردستان ب‌لاو بووه‌ته‌وه، گه‌لێ له‌ناوچه و هه‌ریمه‌کانی گۆران زه‌مینی گرتوه، به‌م ره‌نگه به‌هه‌یزبوونی قوتابخانه‌ی نالی له‌سه‌ر حسیبی لاوازبوون و (ته‌نگ پێهه‌لچنین) و نه‌مانی ئەده‌بی کلاسیکی گۆران زه‌مین بوو» (خه‌زنه‌دار، ۲۰۰۳: ۶) و (محهمه‌د حه‌مه باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۵).

ئەم وتاره‌ش به‌شیوه‌یه‌کی به‌رب‌لاو له‌م گوزاره کۆلراوه‌ته‌وه و روانگه‌ی ئەم دوو نووسه‌ره‌ی خستووته‌ ژێر باس و نرخاندنه‌وه. له‌لایه‌که‌وه ئەمه به‌راست ده‌زانێ که قوتابخانه‌ی نالی له‌سه‌ر ته‌نگ پێهه‌لچنین و به‌رته‌سک کردنه‌وه‌ی بازه‌ی جو‌غرافیا به‌ئەده‌بی گۆران سه‌ره‌یه‌لدا بوو؛ له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه پێی وانیه که ئەم ره‌وته ئەده‌بییه له‌ناو چوویت یان ته‌نانه‌ت داته‌پوو بێت. به‌لگه‌شی چه‌پکێ رێسای ئەده‌بی: هونه‌رسازه و مۆرک و نیشانه یه‌ک‌چه‌شنیه‌کان که ده‌بنه زمانحالی ژيووی ئەندامی بۆ ئەم ره‌وته شیعه که له‌سه‌ره‌تاوه تا پاش مه‌وله‌وی و هه‌نووک‌ه‌ش چالاک و بزاقمه‌ند ماونه‌ته‌وه و ته‌نانه‌ت عه‌بدوڵلا گۆران باوکی نوێخوازی شیعرێ کوردیی کرمانجیی ناوه‌راست له‌سه‌ر بناغه‌ی ئەم بژێوه شیعییه و خسه‌له‌تی مووسیقیایی برگه و مۆرکه ئەده‌بییه‌کان و زمان پاراویی شاعیرانی هه‌ورامی کاریگه‌ریی وه‌رگرتوو، نه‌ک له‌دیارده‌ی کیشی عه‌رووزی عه‌ره‌بی و فۆرمی غه‌زەل و قه‌سیده‌ی نالی و شاعیرانی هاو‌ده‌م. له‌م راستادا هه‌ندیک نووسه‌ر و توێژه‌ری تریش، وه‌ک خالێکی ئەرینی بۆ ئەم وتاره، پێیان وایه شیعرێ نوویی کوردی، خالی پیکگه‌په‌شتنی دوو سامانی گه‌وره‌ی شیعرێ کلاسیکی کوردیه که بریتین له‌دوو نهریتی گۆران و کرمانجیی ناوه‌راست (سه‌جادی، ۱۳۹۷: ۲۲۷). له‌دریژه‌ی وتاره‌که‌دا وردتر باسی له‌سه‌ر ده‌که‌ین.

۲-۱- رەوشی بابەتی و خویندەنەوہی رەوتەکان و ئەرکیکی ھەنووکەیی

بەروردکردنی دوو ریبازی مێژوویی، بە دوو شیوازی جیاوازهو، بێ پالپشتی پێوەندیی واقیعه کان و فەلسەفەیی گۆرانکاری و کاریگەری و کاردانەوہەکیان، بێ گومان پۆلی پرس و ھەندێ باسی ئالۆز و دژواز بۆ بەردەنگ دروست دەکات. من پیم وانییە کە کەس مافی دەربرینی روانگەیی تاییبەتی خۆی نەبیت، پێچەوانە پێداگریم لە سەر ئەوہیە با بە سنگی کراوە لە سەر فرانەیی زانری ئەدەب و شیعەر بنووسریت و یان بە دواچوونی بۆ بکریت و ھەرکەس پشک و داھینانی خۆی بخاتە سەر ئەو خوانە رەنگینە. بەلکوو کیشەیی من تەنیا بۆ «ھەژاریی رەوش» و رەھاخواری و سەلیقەیی نووسین لە ساباتی زمان، ئەدەب و شیعردا دەگەریتەوہ. لە واقیعدا ئەرکی ھەر رەخنەگریکە کە ئاوپر لەم خەسارە بداتەوہ. ئەم وتارەش لەم یاسا بەدەر نییە، ئەو مافەیی بۆ ھەر رەخنەگریک رەخساندووہ؛ مادام رەخنەکەیی شەقلی ھەلسەنگاندنی زانستی پێوە دیار بیت، بەبێ لیبوردن و چاوپۆشی کردن، بخریتە ژێر تیخی رەخنەیی بابەتیہوہ.

۲- مەولەوی و نالی؛ ھیمای دوو شیوازی جیاوازی شیعری کوردی

۲-۱- مەولەوی تاوہ گۆزی؛ ھیمای گێرەرەوہی زانای^۱ شیعری کلاسیکی گۆران

وہک پێشتر نووسیمان، بە تیکرا ئەدەبی گۆران خاوەن گەنجینەییەکی دیرینە و مەولەوی تاوہ گۆزیش شاعیریکی کاریزما و کاربەخشی مێژوویی ئەدەبی کورد بوو. بە گشتی و بە درێژایی تەمەن، تاییبەتمەندییە ئەدەبییەکانی فۆرم و ناوەرۆکی شاعیرانی ئەم رەوتە بریتی بوون لە بەردەوامبوونی یەک لە دوا یەکی ھونەرسازە و مۆرکە ئەدەبییەکان (کیشی بڕگە، فۆرمی جووت سەروا/ مەسنەوی، روانگەیی غنایی و شیوہی دەربرینی یەکچەشن)، پەسەندی زەینی و زمانیی خوینەری ئاسایی و مامناوەندی و نوخبە، ساکاریی زمان، رەوانبێژی و روونبێژی لە تەشک و دلینەدا^۲. ئەم خەسڵەتانە لە لایەن نووسەری ئەم دێرانەوہ پێشتر لە حەوت قۆناغدا، پۆلینبەندی کراوە (محمدپور، ۱۳۹۲: ۲۱). لەم رەوتەدا، ئەو نەمامەیی کە لە شیعری ھورمزگانەوہ گۆپکەیی کردبوو و لە بیساراندا بوو بە باخچە و لە سەیدی دا رەنگالە بوو و لە مەولەوی دا گەیشتە سەمەر و پاش مەولەوی و ھەنووکەش لە بەھرە و داھیناندا. «مەلا محەمەد فکری (۱۳۱۰ کۆچی کردووہ)، شیخ محەمەد نەسیم مەردۆخی (۱۳۱۹ ک.م. کۆچی کردووہ) سەیی یاقۆی ماھیدەشتی (۱۳۲۶ ک.م.)، تاهیر بەگی جاف (۱۳۳۷-۱۲۹۵ ک.ه.)، مەلا حەسەن دزلی (۱۳۶۴-۱۲۷۵ ک.م.)، ئاغە عەنایەت (۱۳۳۵-۱۲۶۰ ک.ه.)، محەمەد ئەمین کاردۆخی، دانا ھەورامی (۱۹۳۴-۱۹۷۹)؛ سەید تاهیر ھاشمی، شیخ ئەمین نەقشەندی (بیوہی)، عەبدوللا ئەقەدەسی (۱۴۰۶-۱۳۴۱)، مەلا عەبدولکەریم مودەررئیس، مەلا عەبدوللا کاتب (۱۴۲۵-۱۳۵۳ ک.م.)، مەلا سادیق نگلی (۱۳۴۵-۱۲۸۰ ک.ه.)، میرزای ھەورامی، محەمەد فەھیم، یوسف رەسوول ئابادی (۱۳۸۷-۱۳۳۱ ک.ه.)، میرزا سەعدوللا ھەجیجی (۱۳۹۶-۱۳۰۲)، مۆمن یەزدانبەخش پاوہیی، سەعدی غەریبی و دەیان شاعیری تری پاش مەولەوی کە زۆربەیان لە کتیبخانەیی کوردیدا خاوەن دیوانی شیعرن.

^۱ راوی فاضل.

^۲ فۆرم و ناوەرۆک.

۲-۲- نالی؛ ئەندازیاری زمان و شیعرى کرمانجی ناوەراست و قۆناغیکی ههستیاری سیاسی-رۆشنبیری کورد

که باسی شیعرى کلاسیکی کوردی ده کریت بئ سئ و دوو یه ک له و شاعیرانه به زهیندا تیده په ریت، نالی و شیعرى نالی له بهر چاودا خۆ ده نویتنی. هۆی ئەم راستییی بئ گومان ده گه ریتته وه بۆ سه ر ئەو تایبه تهمه ندییی ده گمه نانه ی که هه ر شیعرى نالی خاوه نیانه و له هه مان کاتدا به جوانکارترین شیوه ی گونجاو له ده قه شیعییه کانیدا رهنگ ده داته وه (یعقوبی، ۱۳۹۱: ۳۰). نالی شاعیریکی نوخبه، کاریزما و «گه وه ی کورده و به دروستکه ر، بناغه دارێژ و داهینه ری قوتابخانه ی شیعرى کرمانجی ناوەراست ناوزده کراوه» (عه بدوللا خدر مه ولوود، ۲۰۰۷: ۱۹). «جئ ده ستی ئەو شاعیره به سه ر پانتاییه کی گه وه ی شیعرى کوردی و قۆناغی خۆیدا به روونی دیاره، یان به واتایه کی تر په نگرێژ و بونیاتنه ری ریبازی کلاسیزم بوو له شیعیی کوردیدا» (ره ئوف عوسمان، ۱۳۹۱: ۱۳۸). زۆربه ی شاعیرانی کلاسیکی سه ر به قوتابخانه ی سئ کوچکه ی بابان له و بلیمه ته کاریگه رییان وه رگرتوه و به م له ونه شیعرى کلاسیکی سۆرانی بووه خاوه ن ناسنامه ی شیعیی خۆی. ئەمه به شیک له و شاعیره ناسراوانه ن که له سه رده می نالی یان پاش نالی خاوه ن به رزه دیوان بوون: سالم (۱۸۶۶-۱۸۰۰)، کوردی (۱۸۴۹-۱۸۰۹)، مه حوی (۱۹۰۴-۱۸۳۰)، حه ریق (۱۹۰۷-۱۸۵۱)، ئەده ب (۱۹۱۲-۱۸۵۹)، حه مدی ساحیب قه ران (۱۹۳۶-۱۸۷۶)، حاجی قادری کۆبی، ناری (۱۹۴۴-۱۸۷۴)، زیوه ر (۱۹۴۸-۱۸۷۵) پیتره میژد (۱۹۵۰-۱۸۶۷)، ئەحمه د موختاری جاف (۱۹۳۵-۱۸۹۷) شیخ ره زا (۱۹۰۹-۱۸۳۵)، فایق بیکه س (۱۹۴۸-۱۹۰۵) و ده یان شاعیری تر. بۆ ئەوه ی باسه که به لگه مه ند^۱ ئاراسته بکه ین، سه ره تا چه ند پرسیک ده ورووژینین:

۱- قوتابخانه ی شیعیی نالی له چ هه لومه رجیکدا سه ریبه لداوه و چۆن بوو به ناخیزگه ی دره وشانه وه ی به شیک له جوغرافیای زمان و شیعرى کلاسیکی کوردی و کاریگه رییی کانی له سه ر شیعرى کرمانجی ناوەراست چی بوون؟

۲- له شیعرى هه ورامیدا، ئەو نه مامه ی له هورموزگانه وه سه ری هه لداوو و له مه وله ویدا گه یشته لووتکه، ئایا پاش مه وله وی له به خشه نده بی ده که ویت یان ده پووکیته وه؟

۳- بۆ کۆرپه له ی نوپخوازی شیعرى کوردی کرمانجی ناوەراست و شوێشه مووسیقییه که ی عه بدوللا گۆران، باوکی شیعرى نوپی کوردی، له سینگی شیوازه ئەده بییه که ی نالی- پاش نالی گۆچ نه کرا؟

۴- له هه مان کاتدا، ئەی بۆ فه لسه فه ی نوپخوازی گۆران له جه رگه ی قوتابخانه ی شیعرى هه ورامیدا، رسکا و پاشان تیئۆریزه و فراژوی بوو؟

له درێژه ی ئەم وتاره دا هه ول ده ده م، به و پرسانه وه لام بده مه وه:

هه ندئ به لگه ی میژووپی- ئەده بی وا دینه گو که بزوتنه وه ی نالی و په وتی شیعرى کرمانجی ناوەراست هه لقولای سه رده میکی هه ستیاری سیاسی- ئەده بی بۆ ره وانده وه ی ده سه لاتی

میرنشینى ئەردەلان و مەملانى لە گەل شاعیرانى ھەورامى بوو. پيش نالى زەمىنەيە کى دەسەلاتى سىياسى و نويسارى، زال نەبوو تەنيا دياردەيە کى فەرھەنگى و کە لە پووریکى دەمبەزى ناوچەيى دەورى ھەبوو. بەم بۆنەو ناتوانين بلين شيعرى کوردی سۆرانى لەم سەرۆبەندەدا، وە ک رەوتیکى بناغەدار و خاوەن رېباز، خۆى نواندبیت، ئە گەريش ھەبوو مەحالى و زارە کى بوو و دەقیكى نووسراو نەبىندراو کە لەم بارەو بەرچاو و بە لگە ئامیز و باو رېکراو بیت. وە ک لە سەرچاو کاندە ئامزەي پى کراو کە «قوتابخانەي نالى کە لە نیوہي يە کەمى سەدەي نۆزدەھەم لە سلیمانى پەيدا بوو، ئە دەبیکى بەرزى گۆران زەمىن يا ھەورامى لە ناوہو بوو، ئەم بزوتنەو تازەيە دەستى بەو کردبوو، جیگە بە ئە دەبى تەمەن ھەزارسالەي گۆران زەمىن لەق بکات. بەم جۆرە، شیوہي کرمانجی ناوہراست وە کوو زمانیکى رەسمى میرنشینى سلیمانى پەيدا بوو و بەرەبەرە جیى بە شیوہي گۆران / ھەورامى تەنگ دە کرد و بەم رەنگە لە سەر حسیبى «لاواز بوون و نەمانى دیالیکتى گۆران بوو» (خەزەندەر، ۲۰۰۳: ۶). نالی لە ناو شاریکى تازە پایتەختى وە ک سلیمانى و ناوہندى دەسەلاتى باباندە دەژیا، کە لەو کاتەدا ھەر نزیکەي چل بو پەنجا سالیك دەبوو دروست کرابوو، «دەبوو نالى بە گیانى تازە و شارستانیانەي ئەم پایتەختە تازەيەو، کە لە دیدى نالییەو تاقانە میرنشینیکى قەومى داھاتووی نالى بوو، ئە دەب و فەرھەنگیکى تازەش لە گەل خۆیدا پيشکەش سەردەمە کەي بکات» (مەمەد حەمە باقى، ۱۳۹۱: ۱۳۸). شیخ رەزای تالەبانى لە قەسیدە بە ناوانگە کەیدا ئیشارە بەو پایتەختە تازە دە کات و دە لیت:

لە بیرم دى سولەيمانى کە دارالملکى بابان بوو

نە مە حکوومى عەجەم، نە سوخرە کيشى ئالى عوسمان بوو

(خەزەندەر، ۲۰۰۳: ۱۳)

نالى لە روانگەي ھەلسەنگاندنى بى سنوورى دیالیکتى ناوچە کەي خۆبەو، پى و ابوو توانای تەقاندەوہي زۆرى لە ھەناوى خۆیدا ھە لگرتوو (مەمەد حەمە باقى، ۱۳۹۱: ۲۳۶-۲۳۵). بو بە کردە کردنى ئەم تیزە ھزریبە، پشت بە ھۆنەي شانازینامە (مفاخرە) دە بەستى کە دلیا بوو توانای تەقاندەوہ و - ھیژمونیتى زۆرى لە ھەناوى خۆیدا ھە لگرتوو و لە لایە کى ترەو دە رکیشى بە ھەبوونی دەسەلاتى میرنشینى ئەردەلان و شاعیرانى ھەورامى کردبوو و لە ھەولیکى فەرھەنگى و زمانیدا بوو بو ئەوہي کە ئەو دەسەلاتە سىاسى - ئە دەبیە کە لە میژە سە قامگرتنى بە خۆبەوہ بینى بوو، لە ئەردەلان و گۆران بسینیتەوہ و ھەم وینای ھیژمونی سىاسى و دەسەلاتداریبەتى بە بابانە کان بەخشى و ھەمیش دیالیکتى سۆرانى ناوچەي سلیمانى ببووژینیتەوہ و بازنەي جوغرافیا کەي بەر بلاوتر بکات، بۆیە بە ئاگایی و شارەزاییەو، وە ک شاعیر و بکەریکى وریا و زیرە ک^۱، زانیویە لەم نیوہندەدا، چۆن کایە زمانى و نیشانە ئە دەبیە کان بو ئامانجە کانى بە کار بەینیت و بیانقوسیتەوہ. لەم بەیتەدا:

^۱ فاعل شناسای ھوشیار و زیرک.

کەس بە ئەلفازم نەلی خۆ کوردییە، خۆکردییە

هەر کەسی نادان نەبی خۆی تالییی مەنادە کا

(نالی، ۱۳۶۳: ۱۰۷)

لە تێهزیرینی نووسەری ئەم دێرانەدا، یە ک لە تەئویل و کردنەوهی رەزمی ئەدەبیی ئەم بەیتە ئەوهیه: نالی هۆشیارانە لە فزی جیناسی لیکدراوی «خۆ کوردی، خۆ کردی» ی بە کار هیناوه. دیوی خۆکردی نیشانەیه ک بۆ وینای بەرجەستەکردن، هەلاوێردن و بەدەسەلات کردن لە روانگە ی داھینانە ی هونەری-زمانی خۆیەوه و دیوی «خۆ کوردی» یش نواندن و ئانالیزکردنی باقی شیوەکان لە زمانی کوردیدا، کە جوړە نرخاندن و جەختاندنیک ی شاعیرانە یە بۆ داھینکردنی مەبەستی خوازراو و بەھێژمونی کردنی دەسەلاتە هونەرییە کە ی.

لە پیناو درەوشانەوهی بزوتنەوه و کەیدا، لە ماوەیەکی زۆر کورت و چاوەروان نەکراودا، توانی سنوور و جوگرافیای دیالیکتە کە ی بە خیرایی بەرفراوانتر بکات و وە ک ئاگر و پووشوو، بە ناوچەکانی گەرمیان و کوێستان و موکریان و ئەردەلاندا بته نیتەوه، کە ئەم کارە، لە هەمان کاتیشدا و بە تێپەڕینی رۆژگار، بوو مایە ی تەنگ پێھە لچینی دیالیکتی گۆران، کە راستەوخۆ، سنووری لە گەل سنووری ئەم دیالیکتە تازە و گورجەدا تیکەل و ھاوبەش بوون (محەمەد حەمە باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۶). لە شیعریکی فەخرئامێزدا بە زمانی ئیھام و توانج ئاماژە ئەدات بە نمانای ئەم دەسەلاتە زمانی- ئەدەبییە و ئەلی ئەمرۆ دیوانی حوکمرانیم ھە یە و حوکمی ئەم سی ولاتە ی لیوہ ئە کە م:

فارس و کورد و عەرەب ھەر سیم بە دەفتەر گرتووہ

نالی ئەمرۆ حاکمی سی مولکە دیوانی ھە یە

(نالی، ۱۳۶۳: ۵۷۷)

پیشتر نالی ئەم کۆسپە ی لە ناواخنی ئەدەبە کەیدا دەرک کرد بوو کە بە پێچەوانە ی تیکرای شاعیرانی پیشینە ی نیشتمانە کە ی خۆی و شاعیرانی نەتەوه درواسیکانیەوه، کە ھەموویان لە بەر کلاورپۆژنە ی گەنجینە و خەرمانی بە برشت و دەولە مەندی پیشینە ی خۆیانەوه پێگە یشتوون و درەوشاوانە تەوه، بە لام نالی و قوتابخانە ی شیعری کلاسیکی کرمانجیی ناوہ راست، بە تەنیا و بە بی پشتیوانیی گەنجینە یە کە دەولە مەند و بە بی دووبارە کردنەوه ی تاقیکردنەوه ی شیعری پیش خۆی، بە لکوو لە ناو فەرھەنگیکی ھەزار و زمانیکی دیالیکتدا، سەری ھەلداوہ و درەوشاوانە تەوه (محەمەد حەمە باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۶). لە ھەمان کات و سەردەمدا شیعری ھەورامی دوختیکی تری ھەبووہ؛ حوزووویکی جەوھەری سەقامگرتوو و درێژخایەن و نەپساو. تیکستی شیعری گۆران کۆنترین تیکستە لە ئەدەبی کوردیدا، یا خود بە واتایە کە تر دەتوانین بلیین سەرەتای میژوو ی ئەدەبی کوردی بە شیعری گۆران دەستی پێ کردووہ. ھەندێ لە دیالیکتە کان، وە ک دیالیکتی کرمانجیی ژوووروو، چەند سەدە یە ک دەبوو لە دوا ی درەوشانەوه کانی مەلای جزیری و ئەحمەدی خان یەوه، ئیتر پردی پێوہندی و داھینان و بەخشینی لە گەل خۆینە راندا پساندبوو. لە بەر ئەوه تەنیا دیالیکتیک ی بەردەوام و زیندوو،

کە نزیكەى شەش سەدە دەبوو، ئەدەبى پى دەنووسرا، بە تەنیا ھەر دىيالیکتى گۆران بوو، کە ئەم دىيالیکتەش لە سەردەمى نالیدا، لە جوغرافىايەکی یە کجارجار بەر بڵاوى ناوچەکانى کرماشان و ئەردەلان و موکریان و شارەزور و کەرکووکدا، لە لووتکە و درەوشانەو و داھینان و بەخشیندا بوو (۲۳۵).

۲-۳- زمانى ناجیدیى شیعیر و مەملانیى بەرچا

لە لایەن شاعیرانى ریبازى سى کوچکەى بابانەو، چەکی شیعیرى تەوساوى و درکەدار، میکانیزمیکی بەھیز بوو بۆ مەملانیى سیاسى-ئەدەبى لە گەل دەسەلاتى ئەردەلان و شاعیرانى ھەورامیدا. نالی لە ژیر کاریگەریی ئەم ھەولانە و قوول کردنەوھى دژخوایى سیاسى و ئەدەبى و خەست کردنەوھى دۆزەکان، قەسیدەى کە خەونامەى بۆ مەستوورەى ئەردەلان (۱۲۶۴-۱۲۲۰ ک.م.) نووسیو و بە زمانى چىزدارى لاقتى، لۆمە و تەشەرەو، مەبەستەکانى خۆى بۆ رەخنە و لاوازاندنى کەسایەتییى تاکی ئەو شاعیرە دەربریو. ئەمە لە لایە کەو لەو میرنشینەدا بەلگەى کە بۆ کەسیتی بەرز و بەدیارى مەستوورە و لە لایە کى دیکەشەو، خەست کردنەوھى وینای مەملانیى سیاسى و ئەدەبىیە لە گەل بنەمالەى ئەردەلان و سەرچەم قوتابخانەى ھەورامى:

مەستوورە کە ھەسناو و ئەدیبە بە ھىسابى

ھاتە خەوم ئەمشەو بە چ نازیک و عىتابى

(نالی، ۱۳۶۳: ۶۰۳)

سالم، شاعیرى گەورەى سەردەمى بابانەکانیش (۱۸۶۶-۱۸۰۰ ز)، کاتیک عەبدوللا پاشای بابان لە قوستەنتەنیو دە گەرتەو بۆ عىراق، بۆ پىرۆزبایى، قەسیدەى کى ستایشى ۴۲ دىرى بە مەتلەعى «تیرۆش دەى مە گۆزەشت و عەھدى نەيسان ھاتەو»، لە وەسفیدا نووسیو و لە بەیتىکی تەوساویشدا، دیاردەى مەملانیى، ئاوا خستوو تە روو:

کەر و فەر با کەم بکا والى بە فەوجى چیش کەرۆ

پووشتەندى لەشکرى وەندات و جافان ھاتەو

(سالم، ۲۰۱۵: ۸۴۰)

بارى واتاناسى و تاوتویى نیشانەکانى ئەم بەیتە و پيشان دەدات کە والى، حاکمى ئەردەلانە و چیش کەرۆش شاعیرانى ھەورامین و لەشکرى وەندات و جافانىش دەربارى بابان و سەرچەم ئەو رىچکە ئەدەبىیە دە گرتەو. سالمى شاعیر لەم بەیتەدا لە ئاوابوونى دەسەلاتى ئەردەلان و کزبوونى شیوھى ھەورامى ئەدو و بە لەحنىکی پالەوانى،^۱ موزدەى ھاتنەوھى ھىمای لەشکرى ئەمارەتى بابان و برىسکانەوھى شاعیرانى ئەو دەسەلاتە دەدات. ئەمە لە نەرىتى ئەدەبى و چەشنە ئەدەبىیەکاندا «مفاخرە، شانازى کردن بە شیعیرى خۆ» ی پى دەلین کە لە ئەدەبى گەلانى تریشدا زۆر باو بوو. لەم بۆچوونەو شاعیر بە لەحنى ئەدەبى و بە کارھینانى دەستەواژەى فەخرنامیز، لە

^۱ مفاخرە، رجز.

مه‌به‌سته که زیدهرۆبی ده کات و خۆی بهرز و سه‌رکه‌وتوو و ئه‌ویدی نه‌وی و شکست خواردوو پیشان ده‌دات. ئه‌م چه‌شنه ئه‌ده‌بیه سه‌ره‌تا له شیعری عه‌ره‌بدا سه‌ری‌هه‌لداوه و له ئه‌ده‌بی فارسی له لایه‌ن خاقانی و نیزامی، شاعیرانی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی مانگی، په‌ره‌ی پێ‌دراوه و ئه‌م‌جار له شیعری کوردیشدا کاریگه‌ری داناوه و له دیوانی نالی و باقی شاعیرانی هاومه‌به‌ست له شیعری کلاسیکی کرمانجیی ناوه‌راسته‌دا ئه‌م چه‌شنه ئه‌ده‌بیه به‌خه‌ستی به‌رچاو و به‌دیاره.

شیعر و نه‌ریتی ئه‌ده‌بیه گۆران له‌و ده‌مه‌دا خاوه‌ن دیارده‌یه‌کی ئه‌ده‌بی و رۆشنیبری چه‌سپاو بووه و سالم-یش له پێناو مملاتی ئه‌ده‌بیدا، به‌ته‌وسه‌ زمان وشه‌ی فه‌وجی بۆ به‌کاره‌یناون، فه‌وجیش توخمی‌کی سه‌ربازی و به‌شیکه له هیزی سوپا، که‌واته مه‌به‌سته‌که‌ی ئه‌م دوو بژارده‌ بووه: یه‌که‌م ئه‌وان به‌شیکن له هیزی سه‌ربازی ده‌سه‌لات سه‌ر به‌کاسیتی ئه‌رده‌لان و قاجاره‌کان نه‌ک شاعیر، دووه‌م سووک‌نیشان‌دان و بێ‌بایی کردنیان که ئیتر والی که‌متر شانازیان پێوه‌بکات. به‌بۆچوونی نووسه‌ری ئه‌م دێرانه، به‌کاربردنی ئه‌م نیشانه‌که‌ له‌ که‌ر و فه‌ر، والی، فه‌وج، له‌شکری وه‌ندات و جافان که توخمگه‌لێکن بۆ سوپا و هیزی سه‌ربازی به‌کار ده‌برین، شاعیر و یستوووه به‌رجه‌سته‌یان بکاته‌وه و پێوه‌ندیان بدات به‌ ده‌سه‌لاته‌وه و شان و شکۆ و هه‌یمه‌نه‌ی ئه‌ده‌ب و شیعری هه‌ورامیه‌ی ئه‌و ده‌مه‌ دابه‌زینی و به‌شکست خواردوو له‌قه‌لمیان بدات و له‌ به‌رامبه‌ریشدا زایه‌له‌ی شیعری سۆرانی به‌رز بنوینی و ده‌سه‌لاتی فه‌رمانه‌وایی بۆ بابانه‌کان بچه‌سپینی. ئه‌مه له‌ کاتی‌کدا یه‌که‌م ئه‌وا هه‌لوێستی‌کی ته‌وساوی له‌ قوتابخانه‌ی شاعیرانی هه‌ورامیه‌ به‌رامبه‌ر به‌ شاعیرانی بابان و ده‌سه‌لاتدارانی ئه‌و می‌رنشینه‌ شک‌ناهین. له‌م سووچه‌نیگاوه، ره‌نگه ئه‌م گوزاره له سه‌قامگرتوویی ئه‌م ره‌وته، متمانه به‌ خۆ و ته‌نیا به‌ داهینانی نابی ئه‌ده‌بی (شیعر بۆ شیعر) و له هه‌مووی گرنه‌تر پارێز له هه‌ر چه‌شنه دووبه‌ره‌کی سه‌رچاوه‌ بگریت.

۲-۴- عه‌بدوڵلا گۆران و پشت‌به‌ستن به‌ گه‌نجینه‌ی دێرین و شوێن‌شیکه‌ی سه‌رده‌میانه‌ی ئه‌ده‌بی

وه‌ک پێشتر باس‌مان کرد، گه‌شه‌ی ئه‌ده‌بی کلاسیکی نالی و شیوازه ئه‌ده‌بیه‌که‌ی (ئوسلووبی عه‌رووز و فۆرمی زالی غه‌زه‌ل و قه‌سیده) پاش نالی نه‌یتوانی کاریگه‌ری ئه‌وتۆ دابینی به‌سه‌ر زه‌مینه‌ی تازه‌گه‌ری و نوێخوازی شیعری پاش خۆیدا، به‌لام به‌گه‌شتی کاریگه‌رییه ئه‌ده‌بیه‌که‌ی نالی له ژيانده‌وه و هۆزانه‌ی زمان و ئه‌ده‌ب و رووناکبیری کوردیدا^۱ به‌رچاوه و نکوولی لێ‌ناکریت. ئه‌گه‌ر وه‌ک خالیکی شیوازناسانه‌ی به‌راوردی سه‌یری ئه‌م کاریگه‌ریانه‌ بکه‌ین، ناهاوسه‌نگیه‌ک نیوان شیوازه ئه‌ده‌بیه‌که‌ی نالی و مه‌وله‌وی و قوتابخانه‌ی شیعری هه‌ورامیدا ده‌بینین که له‌ درێژه‌ی باسه‌که‌دا وردتر شه‌ن‌وه‌که‌وی ده‌که‌ین.

له شیوازی ئه‌ده‌بیه‌ی هه‌ر ره‌وته شیعری‌کدا، هه‌ناسه‌ی به‌رده‌وام و سامانیکی به‌پێزی درێژخایه‌ن و حوزووری یه‌ک له‌ دوای یه‌کی هونه‌رسازه‌کان^۲ و مۆرکه ئه‌ده‌بیه‌کان، خالی سه‌ره‌کین بۆ کاریگه‌رییه‌کانی پاش خۆی. که‌چی پێش نالی، شیعری کوردیه‌ی کرمانجیه‌ی ناوه‌راسته له‌م بواره‌دا

^۱ رستاخیز زبان و ادب و فرهنگ کردی.

^۲ تکرار و توالی هنرسازه‌ها در شعر.

قوتار بووه له ره‌وتیکی ئەده‌بیبی خوّمالی و ده‌قه‌کانی تاپۆکراو و به‌رچاو نه‌بوون و وینای به‌ری فره‌پاتیی ئەو فۆرمانه‌ش که شیعیان پی و تراوه‌ته‌وه له ژیر کاریگه‌ری و کاردانه‌وه‌ی ئەده‌بی ده‌وربه‌ردا بووه و که‌چی ته‌نیا دووباره‌کرانه‌ته‌وه. نیما یوشیج (۱۲۷۶-۱۳۳۸ ک.ه.)، به‌ پشت به‌ستن به‌ یاسای گۆرانکاری و هه‌بوونی گه‌نجینه‌یه‌کی درێژخایه‌نی ۱۰۰۰ س‌الهی ئیران، ده‌ستی کرد به‌ تازه‌گه‌ری له شیعی فارسیدا و چه‌ندین ره‌هه‌ندی به‌ دووی خویدا هینا. نیما سه‌ره‌تا ده‌ستی به‌ وتنی شیعی ئەوسایی کرد و پاشان به‌ دانانی شیعی «ئه‌فسانه» پردیکی ئەستووری نیوان شیعی ئەوسا و ئیستای فارسی دروست کرد و به‌م شیوه‌ بوو به‌ باوکی نوێخوازه‌کان و هه‌میش‌خاوه‌ن سامانیکی ده‌وله‌مه‌ندی شیعی سه‌رده‌م و شیعی هاوچه‌رخ‌ی فارسی که له‌م باره‌وه و له‌مه‌ر کاریگه‌ریی ئەم شاعیره‌وه کۆبه‌لینیک هه‌یه و هه‌موویان دانی‌پیدا ده‌نن و وه‌ک باوکی شیعی هاوچه‌رخ‌ی فارسی ناوی ده‌رکردوه.

وه‌ک نووسیمان، سه‌ره‌له‌دانی نالی-ش، خو‌ی له‌ خویدا و به‌پیتی ئەو ئامانجانه‌ که پیره‌و کراون ده‌سکه‌وتیکی تازه‌بووه‌ بو‌ دره‌وشانه‌وه و به‌رده‌وامیتیی زمان و ئەده‌ب و رۆشنیری کوردی کرمانجی ناوه‌راست و ته‌نانه‌ت سه‌رجه‌م نه‌ته‌وه‌ی کورد. ده‌سه‌لاتیکی تازه‌ که له‌م دوو سه‌د س‌الهی دواییدا، تۆز و گه‌ردی که‌له‌که‌بووی دیرینه‌ و زۆری له‌ سه‌ر خو‌ی ته‌کاند و وه‌ک دیالکتیکی شیوه‌یه‌ گه‌رتووی هاوچه‌رخانه‌هاته‌ کایه‌وه (مه‌مه‌د حه‌مه‌ باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۶). واته‌ هه‌وله‌که‌ی له‌ پیناو ده‌رک به‌ ده‌سه‌لاتیک و پیناویستی پایته‌ختیکی تازه (۲۳۵) بو‌ ته‌نگ هه‌لچنین به‌ قوتابخانه‌ی زیندوو و سه‌رده‌میانه‌ی فه‌وجی چیش که‌روو! له‌ پایته‌ختی ئەرده‌لانه‌کاندا، دره‌وشایه‌وه و ته‌نانه‌ت هۆگر و راهاتووی ئەم جو‌ره‌ شیعه‌ش غه‌زه‌ل نه‌بوو، ژماره‌یه‌کی زۆر که‌می توێژیکی تایبه‌تی خوینده‌وارانیش تیده‌گه‌شتن (۲۳۶). بو‌یه‌ له‌ سووچه‌نیگای نووسه‌ری ئەم دیرانه‌وه له‌ سه‌ر بنه‌مای قابیلیه‌ته‌کانی فۆرمی شیعی و کاریگه‌رییه‌کانی ئەم ریبازه‌دا، پاش نالی گۆرانکارییه‌کی تازه، نامۆ و فۆرمیک رووی نه‌داوه، ئەگه‌رچی دانانی شیعی کوردی کرمانجی ناوه‌راست به‌ غه‌زه‌ل له‌ روانگی خودی نالییه‌وه به‌رچاوه و ئەم جو‌ره‌ ئوسلووبه‌ (غه‌زه‌لی عه‌رووزی) به‌ ته‌بعیکی شه‌که‌ربار و داهینانیکی شازی ده‌زانیت بو‌ شیعی کوردی کرمانجی ناوه‌راست و پیتی وا بووه تا ئیستا بو‌ که‌س نه‌لواوه که ئەم شیوه‌ بکاته ده‌ستمایه‌ی داهینان له‌ سلووک‌ی دابه‌زاندن و ئەزموونی شیعه‌دا و وه‌ک خالیکی داهینه‌رانه‌ دایناوه:

ته‌بعی شه‌که‌ر باری من، کوردی ئینشا ده‌کا

ئیمتیحانی خو‌یه‌ مه‌قسوودی له‌ عه‌مدا وا ده‌کا

(نالی، ۱۳۶۳: ۱۰۶)

نالی شاره‌زووری له‌و به‌یته‌دا، خو‌ی به‌یه‌که‌م ره‌نگرێژ و بو‌یری ئەم چه‌شنه‌ هۆنینه‌وه و هه‌میش‌ دانه‌ری هه‌موو داهینانیک له‌ شیعی کلاسیکی کرمانجی ناوه‌راست ده‌زانیت (کوردی ئینشا ده‌کات)، که‌ نکوولی لێ ناکریت. شیعی هه‌ورامیش له‌ ره‌وتی خویدا تاک‌وترووک نه‌بیته‌، به‌ زنده‌اتی به‌رزوه‌ و وه‌ک نۆرمیکی ئەده‌بی و ئەزموونیکی به‌رچاو، قه‌ره‌ی ئەم ئوسلووبه‌دا (غه‌زه‌ل و قه‌سیده‌ و دیارده‌ی عه‌رووز) نه‌چووه و له‌ شیعی کوردیدا بو‌شایی هه‌بووه، بو‌یه‌ قه‌سیده‌ و غه‌زه‌لی

عهرووزی بۆ نالی و سهردهمی خۆی له شیعرى کلاسیکی کوردیی ناوه‌نیدیدا دیارده‌یه‌کی شاز و داهینانیکى تازه دیته به‌رچاو، بى گومان یه‌که‌م ئیمتیحانکه‌رى ئەم رێبازەش بۆ نالی چه‌سپاو و ده‌سته‌به‌رکراو، ده‌نوینیت.

به‌پێی ئەزموونی گهلانى تر، عه‌بدوڵلا گۆران (۱۹۶۲-۱۹۰۴ز.) باوکی شیعرى نوێ، له‌سه‌ر ده‌رك به‌به‌رپرسیاره‌تیی سهرده‌میانه و پشت‌به‌ستن به‌دریژه‌هه‌ناسه‌یی زمان و ئەده‌بى خۆمآلی و کیشی نه‌ته‌وه‌یی په‌نجه (کاکه‌ی فهللاح، ۱۹۷۸: ۳۴)، چاره‌ی نه‌بوو که ئەو رێبازە و تازه ئەزموونکراوه‌ی نالی بباته ژیر پرسیاره‌وه و پێی‌وابیت ئەو توخمه‌ نا‌کوردیانه (پیکهاته‌ی موسیقای ده‌ره‌کیی عه‌رووزی، فۆرمی ئاسۆیی غه‌زەل، تاک‌وشه، وشه و ده‌سته‌وشه‌ عه‌ره‌بیه‌کان) هه‌یچیان ته‌با له‌گه‌ل رۆحی ناخۆئاگا و هه‌ناسه‌کانی راهاتوو و رابردووێ شیعرى میلی گونجاو نین (۳۴) و له‌م نیوه‌نده‌دا هه‌ست به‌بۆشاییه‌ک ده‌کات و ژیرانه‌ش بادانه‌وه‌ ده‌کات بۆ گه‌نجینه‌ی موسیقای شیعرى هه‌ورامی و له‌ ئەو ئامیزه‌دا ئۆقره و ئاسووده‌یی به‌خۆوه‌ ده‌گریت. پاشان به‌ره‌چاوکردنی باقی دیارده‌کانی نوێخوازیی فه‌جرى ئاتى و ره‌هه‌نده‌ تازه و سهرده‌مییه‌کانی شیعرى تورکی و ئورووپایی، پیکهاته‌ی شیعرى کلاسیکی کوردیی ناوه‌راست ژێرووو ده‌کات و سه‌رله‌نوێ بینایه‌کی شه‌کیل و تازه‌ بونیات ده‌نیته‌وه. خۆی له‌م باره‌وه‌ ده‌نووسیت:

شیعره‌ تازه‌کان به‌ وه‌زنى په‌نجه هه‌لبه‌ستراون، که هه‌رچه‌ند شیعر دۆسته‌کانی کۆن به‌خوینده‌نه‌وه‌ی رانه‌هاتوون، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی وه‌زنى تابه‌تی نه‌ته‌وه‌ییمانه و له‌گه‌ل خه‌سائیسی زمانه‌که‌مان چاتر ریک ئەکه‌وێ، به‌پێوستم زانی، له‌ماوه‌ی ته‌قه‌لای ئەده‌بى خۆما، رۆژه‌رۆژ به‌ره‌و لایه‌نی به‌کاره‌ینانی ئەم وه‌زنه‌ بچم، تا له‌م چهن ساله‌ی دواییدا وه‌زنى عه‌رووزم به‌ته‌واوی و لام وایه‌ به‌ئیجگاری، به‌ره‌للا کرد، مه‌گه‌ر پێوستیکى هانده‌رى تابه‌ت روو بدات (گۆران، ۱۹۷۱: ۱۲).

له‌ روانگه‌ی نووسه‌ر و توێژه‌ر، به‌ختیار سه‌جادی-یه‌وه: «شیعرى نوێی کوردی، خالی پیکه‌گه‌یشتنی دوو سامانی گه‌وره‌ی شیعرى کلاسیکی کوردیه‌ که بریتین له‌ دوو نه‌ریتی گۆران و کرمانجیی ناوه‌راست ... ئەم خاله‌ به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌ش شیعرى دوو شاعیری گه‌وره‌ی کوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م، مه‌وله‌وی کورد و نالی، له‌قه‌له‌م ده‌دریت» (سه‌جادی، ۱۳۹۷: ۲۲۷). به‌واتایه‌کی تر، له‌لایه‌که‌وه‌ پیکهاته‌ی شیعرى عه‌بدوڵلا گۆران له‌سه‌ر کیشی برگه‌یی و خۆمآلی دارپژراوه‌ و له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ ده‌برینی له‌توخمه‌ زمانیه‌یه‌کانی زاری ئەده‌بى کرمانجیی ناوه‌راست که‌لکی وه‌رگرتوه‌.

من ئەم هه‌لسه‌نگاندنه‌ ئه‌رینی ده‌نرخینم و له‌م وتاره‌شدا وه‌ک خالیکی ئیجابی هاتووه‌ ته‌ه‌نجام و پینداگریی له‌سه‌ر کراوه. به‌لام پێوسته‌ هه‌وله‌ نوێخوازییه‌که‌ی عه‌بدوڵلا گۆران وه‌ک قه‌زییه‌یه‌کی دیالیکتیکی و چه‌ندلایه‌نه‌ بخریته‌ به‌ر باس و شو‌قه‌ی کرداری و په‌رچه‌ کردارییه‌وه‌: یه‌که‌م: کرداری ده‌ربرین؛ گۆران خواستی نوێ کردنه‌وه‌ی شیعرى به‌زمانی یه‌که‌م و دایکیی خۆی ده‌ربریه‌، واته‌ دیارده‌یه‌کی سروشتی و ئیجابیه‌.

دووهمه‌: په‌رچه‌ کرداری وه‌لاوه‌نان؛ گۆران له‌ پیکهاته‌ی کیش و موسیقای شیعرى عه‌رووزیی زمانی یه‌که‌م که‌ به‌ دیارده‌یه‌کی ده‌ره‌کیی ده‌زانیت، داده‌برێ و له‌ کیشی برگه‌یی شیعر و روونبێژیی زمانی دووهمه‌، کاریگه‌ریی وه‌رده‌گریت.

سپهەم: خالی پینکەیشتن؛ نوئ کردنەوہی شیعی کوردیہ کہ دەرەنجامی ھەول دان و سلووکى ئەدەبىی گۆرانە، وەرگرتەن لە زمانى دووھەمدا.

دواتر خالی پینکەیشتنى پرۆسەى نوئ کردنەوہى عەبدوللا گۆران دەبیتە وینای دینامیزمیک و بەلگەپەکی کارا بو دەرکەوتن، درێژەدان و دەرەوشانەوہى قابیلیەتەکانى شیعی ھەورامى پاش مەولەوی و ھەنووکە و ولامیک و پەرچە کرداریکی ئەدەبى بو ئەوانەى پینان واپە پرۆسەى گەشەى ئەدەبى نالی، شیعی کوردی ھەورامى، مەولەوی و پاش مەولەوی تواندەوہ. وەک نامازمان پیندا ئەوہش مەسەلەى بەکارھینانى کیشى پەنجەپى کہ رووداویکی پەسەنى کۆن بوو و لەگەڵ جەوہەرە بزاتەکانى شیعەر بە واتای میللى دەگونجا. بەلگەش بو ئەم راستیہ، تیکرا ھەموو شیعرەکانى مەولەوی و بەرھەمى ئەو شاعیرانەپە کہ بە لەھجەى ھەورامى و لە سەر کیشى (۵+۵) شیعیان ھۆنیوہتەوہ، وەک گۆرینیکى بنەرەتى و شورشیکی سروشتى و ئیقلىم گر و سەرکەوتووی موسیقای کوردى لە ھەرروزوہ بو کیشى رەنگاوپرەنگى خۆمالى (کاکەى فەللاج، ۱۹۷۸ : ۳۵-۳۴). لێرەدا گۆران پەى بەم راستیہ بردبوو کہ ئەفاعیلە ساواھەکانى ھەرروزى لەمێژە لە شیعی فارسى و ھەرپیدا باو بوو، ئیتر رەوشیکى بى سوود بەئەژمار دەھات و خەریک بوو لە قۇناغەکانى دواییدا دەخرایە پەرەوێز و ھەلاوێردنى ئەدەبىیەوہ. ئەمە لەرووی گۆرینى موسیقا و سەربەستى شاعیر و دەرپینى ھەست و خواستەکانى شاعیرییەوہ باپەخیکى بنەرەتى بوو بو عەبدوللا گۆران، و خۆى لە خۆیدا بوو بە شورشیکی گەرەى موسیقا و تازە کردنەوہى ھونەرسازى کیشى شیعی کوردى.

۲- ۵- عەبدوللا گۆران و لادان لە توخمى باو و ھەول بو تەر و پاراویتتى زمانى شیعەر

نالی لە فۆرم و کەرەسەى زمان و پینکەتەدا، زۆرتر لە رەگەزەکانى زمانى ھەرەبى و تەنانەت فارسى کاریگەرپى وەرگرتووہ. لە دەقەکانیدا پتر لە سەدى ھەشتای توخمە زمانییەکانى، راستەوخۆ وەرگرتەن لە زمانى ھەرەبى، ئەمەش بى ئەوہى لە نرخناسى، کەشف، داھینان و سلووکى ھونەرى و شاعیرانەى نالی کہم بکاتەوہ، وەک راستیہ کى نیشانەناسى، لە دووتوی پینکەتەى دیوانە کەیدا ئەم دیاردە بە روونى و زەقیتتى تەواو خەملىنراوہ. لەم بەیتەدا زۆرپەى وشە سەرەکیہ کان ھەرەبى پرووتن:

ظاہیر و باطین لە سەر لەوحى حەقیقەت یا مەجاز

ئاشناى سیررى قەلەم بى، غەیرى نالی کەس نەما

(نالی، ۱۳۶۳: ۱۳۱)

یان ئەم دیرە:

طەیبە کە یەعنى ھەکسى بەقیعی ھەموو عەبیر

طەیبە کە یەعنى مایەبى ئەو میشکى ئەزفەرە

(نالی، ۱۳۶۳: ۴۱۶)

له هه‌مان کاتدا شیعی قوتابخانه‌ی هه‌ورامی به تیکرا و شیعره‌کانی دیوانی مه‌وله‌وی زۆربه‌یان ملوانکه‌ی وشه‌ی ره‌سه‌نن له مرواری شیوه‌کانی تر به تایبته هه‌ورامی، ئه‌گه‌ر به ره‌چه‌له‌ک وشه‌ی عه‌ره‌بی یان فارسییان تیداییت، ئه‌وا له ئال‌وگۆری زمانه‌که‌دا، به تیهه‌لکیش و توانده‌وه‌ی ده‌نگه‌کان، ناسنامه و که‌سایه‌تی خۆیان پیندراوه. بۆ وینه «صبح، زحمت، ضعیف، محبت، محنت، طالع، قناعت، لعل، شعله، قهر، و...» که هیهی زمانی ترن، پرۆسه‌ی ده‌نگییان گۆردراوه و کراون به «سوب، زامه‌ت، زایف، موبه‌ت، مه‌ینه‌ت، تاله، قنیات، لال، شو‌له، قار و...».

هیچ نه‌به‌رده‌ن نام خه‌سته‌ی ده‌رده‌ک‌ه‌ش

نه‌که‌رده‌ن خه‌یال «مه‌ینه‌ت» وه‌رده‌ک‌ه‌ش

(مه‌وله‌وی، ۱۳۸۴: ۲۷۴)

یان ئه‌م دیره به رواله‌ت تاقه وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بی تیدا نییه:

جه سه‌رده‌ی «مۆبه‌ت» ئازیز بی گه‌رد

جو‌ی هوونناو دل جه دیدم یه‌خ که‌رد

(مه‌وله‌وی، ۱۳۸۴: ۱۶۹)

ئهمه‌ بگه‌ر به‌رچاوترین خزمه‌ت بیت که شاعیریک کردوویه‌تی به ده‌وله‌مه‌ندی و رسکاندن و فرانیه‌ی^۱ زمان. ئه‌م خاله له ژیر نیگای تیژبین و هزری هونه‌ریی عه‌بدو‌للا گۆراندای بزر نه‌بووه و به‌روونی کاریگه‌ریی وه‌رگرتوووه و له بواری زمان پاراوی شیعی هه‌ورامیه‌وه، له ساباتی شیعره تازه‌کانیدا، مه‌زنترین خزمه‌تی به وشه‌ی زمانی کوردی کرمانجیی ناوه‌راست کردوووه. له وه‌مه‌دا هه‌موو ده‌زانین رۆشنبیره‌کانی ساله‌کانی بیست و سییه‌کان، پاراوی زمانی فارسی و تورکی بوون و ته‌واو مه‌ستی ئه‌و دوو سه‌رچاوه‌ بوون و زمانی عه‌ره‌بیش دوابه‌دوای ئه‌وان له شه‌پۆلی کارتیکراندای بوو. له‌و رۆژگاره‌وه مه‌سه‌له‌ی به کوردیی په‌تی نووسین و بژارکردنی زمانی کوردی له وشه‌ی بیگانه سه‌ری‌هه‌لدا و بایه‌خی پی‌دراوه. ئه‌مه به گشتی بوو به جو‌ری ناسک و سه‌رکه‌وتووانه‌ی شیوازی شاعیر بۆ ته‌ر و پاراوی زمان و کوردیی په‌تی و وشه‌ی ئاوازداری کوردی و هه‌میش روونیی واتا و مه‌به‌ست. (کاکه‌ی فه‌للاح، ۱۹۷۸: ۴۶)

۳- ئه‌نجام

نالی و مه‌وله‌وی به دوو کارکردی جیاوازه‌وه، شاعیرانیکی مه‌زن و خاوه‌ن شیوازی بوون. کاریگه‌ریی نالی له سه‌ر پرۆسه‌ی شیعی کلاسیکی کوردی و کارایی و گه‌شه‌ی غه‌زه‌ل و قه‌سیده و بووژاندنه‌وه‌ی زماندا حاشاه‌لنه‌گره و رپبازه ئه‌ده‌بیه‌که‌ی ته‌بعیکی شه‌که‌ربار و کوردیی ئینشاکردنیکی شاز بووه و زایه‌له‌ی ئه‌م کاروانه‌ش هه‌ر به‌رده‌وامه و مه‌وله‌وی-ش هه‌ر هه‌مان رپباز. له‌م وتاره‌دا ئه‌م ره‌وایه‌ته‌ روون کراوه‌ته‌وه که گواپی به‌هیزبوونی قوتابخانه‌ی نالی، سالم و کوردی،

^۱ کتوت.

لەسەر حسیی لاوزبوون و نەمانی دیالیکتی گۆران و قوتابخانەیی مەولەوی بوو (خەزەندەر، ۲۰۰۳: ۶). لەم روانگەدا و بئە هیچ ھەلسەنگاندنیکی ئەدەبی و بئە بەرچاوترینی مۆرکە ئەدەبیەکان کە وەک شیوازی گشتی، بئە وچان لە دوو تۆی دەقی ھەموو شاعیرانی ئەم رەوتەدا وینا کران؛ نالی و سئە کوچکە دەگاتە عەزەت و مەولەوی و پاش مەولەوی دادەکشیتە فەرشی زبەللەت. وەک پێشتر ئیشارەمان پئە کرد، شیعری پئیش مەولەوی و سەردەمی مەولەوی و ھەموو قوتابخانەیی شیعری ھەورامی کە بە تیکرا بریتی بوون لە سۆزیکە غنایی گشتگیر و چەپکێک نۆرمی ئەدەبی دووپاتکراو و لە دەقە شیعری شاعیرانی پاش مەولەویش گوزارشت دەکرین. بۆ نواندنی ئەم لیکچوونە شیوازییە، ئەگەر پارچە شیعریک ھەرکام لەو شاعیرانە بخەینە نیو قاپیکەو و ھونەرسازەکانیان لیکبەینەو، دەبینین جگە لە مەزموون و وردە مەزموون، جیاوازییەکی ئەوتۆ ھەست پئە ناکرێت. بۆیە لە شیوازاناسیدا تا لادان لە نۆرم لە پرۆسەدا سەرنەگریت و فیرکانس و زیدھاتی دیکە بەخۆو نەبینیت، نابیت بە شیوازی تاکی بۆ شاعیران، واتە دەرخەری ئەمەییە کە ئەم رەوتە بەم چەپکە خسلەتەو لە رەورەوی تەمەنیدا تا ھەنووکە بئە وەستان درێژەیی ھەبوو. چوون لە روانگەیی شیوازاناسییەو: «شیوازیک گۆران و تیاچوون بەخۆیەو دەگریت، کە مۆرکە ئەدەبیەکانی دووبارەبوونەو و سەقامگیری خۆیان لەدەست دابیت» (شمیسا، ۱۳۷۲: ۹۹).

لە گۆشەنیگاییکی دیکەو، ئەگەر ئەم تروپکە ئەدەبیانە بە راست بزاین کە قوتابخانەیی شیعری گۆران تەنگی پئەلچنراو، داتەپیو و پووکرەوتەو یان کۆتایی پئەھاتوو، ئەوا بیساران، سەیدی و مەولەوی شاعیرانی خاوەن شیوازی ئەم رەوتە، دەبن بە شاعیرانیکی خەسراو و بئە بەھرە کە ھزریکی نەزۆک و زمانیکی قسریان ھەبوو و نەیانوانیو لەسەر شیعری پاش خۆیاندا کاریگەری دابین. ئەمە لە کاتیکی کاریگەری ئەم شاعیرە خاوەن شیوازانە لەسەر شاعیرانی ھاو دەم و پاش خۆیان ئەمە ناسەلمینیت. دەقەکان و فەلسەفەیی کارکردیی شیوازاناسیی شیعری بە تیکرا، وا نیشان دەدەن کە ئەم شاعیرانە کاریزما، خاوەن شیوازی و دیوانەکیان شاکار و لووتکەیی ئەدەبی بوو و لە سوورەت و سیرەتی شاعیرانی سەردەم و پاش خۆیان، کاریگەری بەرچاو و ھەست پئیکراویان دانوو. ئەمەوئە لە بەستینەیی شیعری ھەورامیدا ئاماژە بەم بە خالیکی شیوازاناسانە و راستییەک بەدرکینم. ھاوچەشنی شیعری دەربیرینی شاعیرانی ئەم رەوتە شیعری و دووبارەبوونەوی شیوازیەکیان، بۆ خۆدی شیعری ھەورامان، دیاردەییەکی دژوازی نواندوو؛ ھەم بەھری ھەبوو و ھەم خەسار. لە لایە کەو لە ناواخنی دەقەکاندا چەپکێک تاییەتەندیی ئەندامی-دەنگ تەویری و پۆلیک وردە کاریی ئەدەبی و جوانی ناسانەیی تر دەبینریت کە وەک خالیکی ئەرینی دیتە ھەژمار و عەبدوللا گۆران-یش بۆ نوئ کردنەو پرۆسەکەیی لەم قابیلیەتە کەلکی وەرگرت و ھەمووی ئەمانەش لە ژیر شابالی شاعیرانیکی وەک بیساران، مەولەوی و سەیدیدا چرکراو تەو. ئەگەرچی وەک زانیەکی گشتی و ھیتۆمونیکار حاشا ھەلناگرن. بەلام لە رەورەوی میژووویی ئەم رەوتەدا شاعیرانیکی باشیش ھەبوون کە بە ھۆی کەرەسییەری ئەوانەو لە سووچەنیگای لیکۆلەران و خویتەرانە چەلەنگدا بزر و نادیار ماونەتەو و رەوایەتە ئەدەبیەکان تەنیا بەوان کۆتایی ھاتوو. لە لایەکی دیکەشەو، ئەم رەوتە دەستخەری ئەم وردە کارییە ئەدەبیانە بوو و لە درێژی تەمەنیدا نەیتوانی لەو گۆمە مەندە تپپەریت و لە ھەمان بازەیی نەریتی باوی ئەدەبیدا قەتیس مایەو، بۆیە تا

چەند دەهه پێشتر وه ک شیعری کوردیی سۆرانی و گهلانی دەوروبەر، کرژتر و خیراتر گۆرانکاریی فۆرم و ناوهرۆکی سەردەمیانه و توپکلی نوی بوونهوهی بهخۆیهوه نهبینی و له ئەزموونهکانی دیکه‌ی دەوروبەر که لکی وەرنه‌گرت. جیگای باسه که چەند دەهه‌یه که پرۆسه‌ی نوی بوونهوه دهستی پێ کردوو و شاعیران له فۆرمی ئازاددا خه‌ریکی داهینانی ته‌جروبه‌ی تازهن و هه‌ندیک ده‌قی تازه و هونه‌ری له دووتوی کتیب و ده‌فته‌ره شیعردا چاپ و بلاو کراوه‌ته‌وه و زایه‌له‌ی کاروانی نوێخوازیش به‌رده‌وامه‌.

سه‌رچاوه کان

کوردی:

خدر، عه‌بدوئلا مه‌ولوود (۲۰۰۷). لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک له شیعره ئایینی و ستۆفیگه‌ری و فه‌لسه‌فیه‌کانی نالی. هه‌ولیر: ئاراس.

خه‌زنه‌دار، مارف (۲۰۰۳). مێژووێ ئه‌ده‌بی کوردی. به‌رگی سییه‌م. هه‌ولیر: ئاراس.

سه‌جادی، به‌ختیار (۱۳۹۵). «شیوازناسیی و یژه‌ی گۆران: تایبه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کان». پژه‌ه‌شنامه‌ ادبیات کوردی، س. ۲، ژ. ۱، ل. ۱۲۵-۱۴۷.

سه‌جادی، به‌ختیار و مه‌زه‌هر ئیبراهیمی (۱۳۹۷). زمان و وێژه‌ی کوردی. سقز: گوتار.

سه‌جادی، عه‌لاه‌دین (۱۹۷۱). مێژووێ ئه‌ده‌بی کوردی. به‌غداد: چاپخانه‌ی مه‌عاریف.

عوسمان، ره‌ئوف (۱۳۹۱). «کاریگه‌ریتی ده‌قه‌کانی قورئان له هۆنراوه‌کانی نالیدا». وه‌رزنامه‌ی زرێیار. خولی دووه‌م، س. ۱۶، ژ. ۷۹-۸۰، ل. ۱۳۸-۱۴۸.

قادر موحه‌مه‌د، ئه‌نوه‌ر (۲۰۰۳). موله‌وی، شاعیری لیریکی گه‌وره‌ی کورد. نامه‌ی دوکتۆرا.

قادر، حه‌مه‌ حه‌مه‌ ئه‌مین (۱۹۷۸). کاروانی شیعرێ نوێی کوردی. ب یه‌که‌م. به‌غداد: چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد.

گۆران، عه‌بدوئلا (۱۹۷۱). به‌هه‌شت و یادگار. سلیمانی: چاپخانه‌ی کامه‌رانی.

محه‌مه‌دپوور، عادل (۱۳۹۰). «شیعری هاوچه‌رخێ کوردی هه‌ورامی له ئاخیزگه‌وه تا ئیستا». وه‌رزنامه‌ی زرێیار. خولی دووه‌م/س. ۱۵، ژ. ۷۵-۷۶، ل. ۶۱-۸۰.

موده‌رێس، عه‌بدولکه‌ریم و مه‌لاکه‌ریم، فاتح (۱۳۶۳). دیوانی شیعرێ نالی. ورمی: ناوه‌ندی ب‌لاوکه‌ره‌وه و ئه‌ده‌بیات کوردی.

--- (۲۰۱۵). دیوانی سالم. سلیمانی: بنکه‌ی ژین.

موده‌رێس، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم (۱۳۸۴). دیوانی موله‌وی. سنه: په‌خشکاری کوردستان.

یه‌عقوبی، عه‌بدولخالق (۱۳۹۱). «زه‌فکرده‌وه‌ی زمانی له زمانی شیعرێ نالیدا». وه‌رزنامه‌ی زرێیار. خولی دووه‌م/س. ۱۶، ژ. ۷۹-۸۰، ل. ۳۰-۴۰.

فارسی:

پولیتسر، ژرژ (۱۳۵۸). اصول مقدماتی فلسفه. ترجمه جهانگیر افکاری. تهران: نشر سازمان کتاب‌های جیبی.

حقوقی، محمد (۱۳۷۱). شعر نو/آغاز تا به‌امروز. تهران: نشر روایت.

شفیعی کدکنی محمدرضا (۱۳۹۱). رستاخیز کلمات: درس گفتارهایی درباره نظریه ادبی صورتگرایان روس. تهران: نشر سخن.

شمیسا، سیروس (۱۳۷۴). انواع ادبی. تهران: انتشاراتی فردوس.

--- (۱۳۷۲). کلیات سبک‌شناسی. تهران: انتشاراتی فردوس.

غیائی، محمد تقی (۱۳۶۹). درآمدی بر سبک‌شناسی ساختاری. تهران: نشر شعله اندیشه.

محمدپور، عادل (۱۳۹۲). طرح جریان‌شناسی شعر کردی هورامی از ابتدا تا کنون. تهران: نشر احسان.